

Bărbatul pe care nu l-ai avut

Camelia Florescu

Dacă trupul ți-a fost cu nesaț mângâiat
De acel care-apoi te-a iubit și uitat
Dacă arzi și acum amintindu-ți de el
De suspini și tresări azi, mereu și la fel

Dacă ochii-ți privesc către zare cătând
Aripi slobode-n zări sau vânăre de vânt
Dacă-ncet îți ridici capul leneș spre cer
Și te cerți cu himere și plâns efemer

Mâna, poarta, răscrucea și tot chinul tău
Cerule tot, zâna bună și zmeul cel rău
Ceasul spart în secunde, de gând atârnat
Iarba rea, plumbul serii și vidul presat,

Toate iernile prinse-n album la dospit
Dansul alb, sânul tău, gol, timid, adormit
Brațul lui, murmur surd și tot focul din voi
Oarbe vieți, patimi dulci călcând timpul greoi

Sunt doar răni scrise-n tine, doar lacrimi ce dor
Urme ample de cuiburi văduvite de zbor
Sunt oglinzi sparte-n dungă, ogoare ce ard
Măști de clovni fără haz, măști de clovni fără fard

Nu-ncerca să te minți, nu-ncerca să aduni
Dintre toți anii scurși pe cei calzi, pe cei buni
Și nu pune la porți lacăt greu pe trecut
L-ai iubit, te-a iubit, însă nu l-ai avut